

Early Rabbinic Sources

1. פסחים עד.

א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק נימנו וגמרו בעליית בית נתזה בלוד כל עבירות שבתורה אם אומרין לאדם עבור ואל תהרג יעבור ואל יהרג חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים...

The Gemara now considers which prohibitions are permitted in times of mortal danger. **Rabbi Yohanan says in the name of Rabbi Shimon ben Yehotzadak:** The Sages who discussed this issue **counted** the votes of those assembled **and concluded in the upper story of the house of Nitza in the city of Lod:** With regard to **all other transgressions in the Torah, if a person is told: Transgress this prohibition and you will not be killed, he may transgress that prohibition and not be killed,** because the preserving of his own life overrides all of the Torah's prohibitions. This is the *halakha* concerning all prohibitions **except for those of idol worship, forbidden sexual relations, and bloodshed.** Concerning those prohibitions, one must allow himself to be killed rather than transgress them...

רוצח גופיה מנא לן סברא הוא דהווא דאתא לקמיה דרבה ואמר ליה אמר לי מרי דוראי זיל קטליה לפלניא ואי לא קטלינא לך אמר ליה לקטלוך ולא תיקטול מי ימר דמא דידך סומק טפי דילמא דמא דהוא גברא סומק טפי

The Gemara asks: **From where do we derive this *halakha* with regard to a murderer himself,** that one must allow himself to be killed rather than commit murder? The Gemara answers: **It is based on logical reasoning** that one life is not preferable to another, and therefore there is no need for a verse to teach this *halakha*. The Gemara relates an incident to demonstrate this: **As when a certain person came before Rabba and said to him: The lord of my place, a local official, said to me: Go kill so-and-so, and if not I will kill you, what shall I do? Rabba said to him: It is preferable that he should kill you and you should not kill. Who is to say that your blood is redder than his, that your life is worth more than the one he wants you to kill? Perhaps that man's blood is redder.** This logical reasoning is the basis for the *halakha* that one may not save his own life by killing another.

2. משנה אהלות ז:

האשה שהיא מקשה לילד, מחתכין את הולד במעיה ומוציאין אותו אברים אברים, מפני שחיה קודמין לחייו. יצא רבו, אין נוגעין בו, שאין דוחין נפש מפני נפש:

If a woman is having trouble giving birth, they cut up the child in her womb and brings it forth limb by limb, because her life comes before the life of [the child]. But if the greater part has come out, one may not touch it, for one may not set aside one person's life for that of another.

Sincere or Rhetorical Question?

3. שו"ת נודע ביהודה מהדורא תניינא – חושן משפט סימן נט

Rabbi Ezekiel ben Judah Landau was born in 1713 in Opataw, Poland. R. Landau studied in Poland, where he served in various rabbinical posts until 1755, when he became chief rabbi of Prague and all of Bohemia. He represented the Jews before the Austrian government, and took an active part in responding to the social and religious upheaval created by the opening of non-Jewish society to the Jews after the abolition of the ghettos. His famous responsa collection, Noda BiYehudah, is considered a classic and authoritative work, although some of his responsa were controversial.

ומה שתמה על הרמב"ם פ"א מרוצה הלכה ט' שכתב במקשה לילד שחותכין העובר הטעם מפני שהוא כרודף ותיפוק ליה שאפילו אינו רודף הורגין אותו שאין חייבים על הריגתו להציל את אמו שחייבין על הריגתה. אני תמה על תמיהתו ואטו מי הותר להרוג את הטריפה להציל את השלם זה לא שמענו מעולם, ומה בכך שעל הטריפה אינו חייב מ"מ איסור בידיים עושה להרוג הטריפה

I don't understand those who question why Maimonides permits killing a fetus, only when it is a *rodef* (that is, a person trying to kill another person. In this case, the mother), arguing that it is not a capital crime to kill the fetus, but it is to kill the mother. And, I don't understand this because who says that it's permissible to kill a *treifa* in order to save someone who is healthy (a *shalem*)? Even though it is not a capital crime to kill a *treifa*, it is still forbidden to actively kill a *treifa*.

4. מנחת חינוך פרשת אמור מצוה רצה-רצו אות א

R. Yoseph b"r Moshe Babad was born in 1801 in Galicia to a distinguished rabbinic family. As a child he was known as a prodigy, and later served as rabbi in a number of towns in Galicia and Poland. In 1857 he was appointed rabbi of Tarnopol, serving in that rabbinate until his death in 1874.

והנה הא דש"ד יהרג ואל יעבור נראה פשוט דאם אונסין א' מישראל להרוג עוברין במקום דלא הוי סכנה לאם בודאי אינו מחויב למסור נפשו כי ל"ש מאי חזית כי העובר לאו נפש הוא ומה שחותכין את העובר להצלת האם מכ"ש להצלת עצמו וגם בטרפה כיון דביארתי לעיל דלאו נפש הוא א"כ ל"ש מאי חזית

Killing someone is forbidden under at all costs, and it seems obvious that if one is being forced to kill a fetus, in a way that the mother is not at risk, he is certainly not obligated to give his life for this. For we do not apply "whose blood is redder" in such a situation, since a fetus is not a soul.

Who Takes Precedence?

5. הוריות יג.

מתני' האיש קודם לאשה להחיות ולהשב אבדה...

MISHNA: The man precedes the woman when there is uncertainty with regard to which of them **to rescue or to return a lost item** to first...

מתני' כהן קודם ללוי לוי לישראל לישראל לממזר וממזר לנתין ונתין לגר וגר לעבד משוחרר אימתי בזמן שכולם שוים אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ :

MISHNA: A priest precedes a Levite. A Levite precedes an Israelite. An Israelite precedes a son born from an incestuous or adulterous relationship [mamzer], and a mamzer precedes a Gibeonite, and a Gibeonite precedes a convert, and a convert precedes an emancipated slave. When do these halakhot of precedence take effect? In circumstances when they are all equal in terms of wisdom. But if there were a mamzer who is a Torah scholar and a High Priest who is an ignoramus, a mamzer who is a Torah scholar precedes a High Priest who is an ignoramus, as Torah wisdom surpasses all else.

6. שו"ת מים חיים חלק א סימן סט

R. Chaim David son of R. Moshe Ha-Levi was born in Jerusalem in 1924. After fighting in the Israeli War of Independence, he became the rabbi of several neighborhoods in Jerusalem. In

1951 he became the rabbi of Rishon L'Tzion. 1973 he became rabbi of Tel Aviv. He passed away in 1998.

אך כפי שנראה להלן לא נפסק כן להלכה, שכן הרמב"ם (בהלכות מתנות עניים פ"ח הט"ו) כתב כל חילוקי הדינים שבמשנה, ודין זה שהאיש קודם לאשה להחיות השמיטו. וגם הטור (בחלק יו"ד סימן רנ"א) השמיט דין זה. ומרן הבית - יוסף שם בפרשו שיטת הרמב"ם בזה הזכיר המשנה ופירשה "דלהחיות היינו להצילם אם טובעים בנהר וכיוצא", אבל בשולחן - ערוך השמיט דין זה לגמרי, וכמדומני שרוב הפוסקים השמיטוהו.

This Mishna in Horiyot is not in practice. It is omitted in the works of Maimonides. And the Tur also omits it. And the Beit Yosef quotes this position after referring to Maimonides, but in his Shulchan Aruch, he omits it. It appears to me that most halachic authorities omit it.

7. שו"ת אגרות משה חושן משפט חלק ב סימן עד

Rabbi Moshe Feinstein was born in Russia in 1895 and died in 1986. He studied and served as rabbi in Russia until he moved to the U. S. in 1937. He was the leading halachic authority of American Jewry, and his responsa, which were widely circulated, are considered authoritative.

דודאי פשוט וברור וידוע לכל בן תורה ויר"ש שמחוייבין לרפאות להציל במה שאפשר לכל אדם בלא שום חלוקה בחכמתו ובדעתו, ואף ענין קדימה ליכא אלא במה שתנן במתני' דסוף הוריות ("ג ע"א), ואף באלו קשה לעשות מעשה בלא עיון גדול.

It is obvious that we save lives without differentiating. Even when it comes to who takes precedence. And that which is mentioned in the end of Horiyot, this is difficult to do without great investigation.

8. קדימה בהצלת נפשות (עם הוספות והבהרות) – רב צבי שכטר

Rabbi Hershel Schachter (born July 28, 1941) is an American Orthodox rabbi, posek and rosh yeshiva at Rabbi Isaac Elchanan Theological Seminary, part of Yeshiva University. Schachter is a halachic advisor for the Orthodox Union, and has rendered notable decisions in a number of contemporary topic areas.

ובמשנה סוף הוריות (דף י"ג) הובא סדר קדימות בהצלת נפשות, לבסוף איתא שמה שמזרז ת"ח קודם כו'... ונראה שהקובע בזה הוא שמקדימים להציל את זה שהקהילה צריכה לו ביותר, ועיי' אגר"מ (חוי"מ ח"ב סימן ע"ד) שקשה לעשות מעשה עפ"י כללי המשנה בלי עיון גדול (ומסתמא ה"ט דהכי איתא שמה במשנה שהאיש קודם לאשה להחיות, ומסתמא ה"ט, שגברים מקיימים יותר מצוות מאשר הנשים, שפטורות ממ"ע שהז"ג, ובזמננו יש הרבה נשים שעוסקות בתורה ובמצוות יותר מאשר הגברים וכו', וכללי המשנה מיוסדים על ההנחה שלפי סדר קדימות זה נרויח יותר בעבור הקהילה). וד"ז קשה מאוד לקבוע מי נצרך לקהילה יותר ממי (דמאי חזית וכו'). ומטעם זה המקובל אצל הפוסקים שלא לנהוג על פי המשנה.

At the end of Horiyot the order of saving lives is presented... and it seems that this is based on whom the community needs most. And, see what Rav Moshe wrote, which is that it is difficult to operate on these principles... Because it is impossible to know someone's value to the community.

Making and Changing Your Decision

9. שו"ת מנחת שלמה תניינא (ב - ג) סימן פו

Rabbi Shlomo Zalman Auerbach was born in Jerusalem in 1910. As the head of yeshiva "Kol Torah", he taught many students who later became rabbis and torah scholars. He is recognized

as one of the prominent poskim of his time. Many of his decisions and works related to the halachic problems the arose with introduction of modern technology.

אך חושבני שבזמננו קשה מאד להתנהג לפי זה. אולם להעביר מכשיר הנשמה מחולה לאחר שהוא במצב יותר קשה או שיש לשני יותר סיכויים להצלה מסופקני מאד, כי יתכן דחשיב כאילו הראשון כבר זכה במכשיר והחולה עצמו ודאי פטור מליתן מכשיר שלו לאחר אף אם השני יותר מסוכן, וכן אם כבר התחיל הרופא להתעסק עם חולה מסוכן מסתבר דכמו שהעוסק במצוה פטור מן המצוה, כך הוא פטור - ואולי אסור - מלהניח את הראשון ולהתעסק עם השני כששניהם בסכנה אף אם יש יותר סיכוי להציל את השני. [ובנוגע למכשיר הנשמה (ברור כשמש) חושבני שתלוי השיקול הדעת של הרופא ואם על פי רוב זה כבר ללא תועלת - מוטב להעביר את זה לשני] אגיד לו נאמנה שאין אני קובע מסמרים בכל מה שכתבתי כי השאלות הן חמורות מאד, ואינני יודע ראיות ברורות. החלטת ביה"ח להמנע מהצלת טרפה במכונת ההחיה יתכן שהיא נכונה אם אמת הוא כדבריהם שיום יום הם מצילים בה אנשים שלמים, אך גם אם אין זה כ"כ ברור.

It seems to me very difficult to practice in accordance with Horiyot. However, to remove someone from a ventilator for someone else who is in a worse state, I am very unsure. For it's possible that the first one already acquired the device (the right to the device?), and the sick person is certainly exempt from giving it up to the second one in graver danger. And likewise for a doctor treating patients [And (it seems obvious) I think that with regards to a ventilator, if based on majority, doctors see that there is no longer a use for the machine on someone, it is better that they give it to the second] But, in truth, I am not nailing this down for these questions are grave and I don't know absolute proofs.

And that which the hospital has decided to refrain from giving a ventilator to a *treifa*, it is conceivable that this is correct, if it is true that every day that have *shelamim* coming in to be saved. Yet, even this is not completely clear.

10. תשובות והנהגות כרך א סימן תתנח

R. Moshe Sternbuch was born in London in 1926 into a rabbinic family, descending from the Vilna Gaon. He moved to Bnei Brak, and served as Rosh Kollel in Rosh haAyin. Upon receiving an invitation from the Orthodox community of Johannesburg, South Africa, he moved there to become its rabbi. In 1993 he returned to Israel, settling in Jerusalem, and establishing there a Torah center in the name of the Vilna Gaon, which he still heads to this day.

וסברא זו שכתבנו דהיכא שהדבר תדיר יום יום נחשב כלפניו ממש מצינו דוגמתו בחזו"א אהלות סי' כ"ב אות ל"ב שמש"כ האחרונים שמותר לנתח מת לצורך הצלת נפש כשהחולה בפנינו, א"צ להיות בפניו ממש, אלא אפי' מצוי חולה כזה נחשב כבר כלפניו אף שאינו לפניו ממש... מיהו צ"ב מהא דב"מ דף ס"ב ע"א בשנים שהיו מהלכין בדרך וקיתון של מים לאחד קיי"ל כר"ע דחיך קודמין, ולפי"ז כשחלוקת קיתון המים אינה בנוגע אליו אלא לחלק לשני בנ"א אחרים, הנה במקרה שאם יתן לאחד מהם יגיע לישוב, ואם יתן לשניהם יחיו חיי שעה, בכה"ג דאין שייך חיך קודמין, לכו"ע יחלקו המים לשניהם שיחיו שניהם חיי שעה אפי' שע"ז אף אחד מהם לא יגיע לחיי עולם... ולפי"ז הכא במכונת החיאה השייכת לבית חולים לכאורה היה צ"ל הדין ג"כ שאינו יכול להעדיף חיי עולם ולבטל חיי שעה מהטרפה, אולם נראה דלא דמי, דהתם אפשר לקיים שניהם ולתת את הקיתון מים לשניהם ולקיים עכ"פ שיחיו שניהם חיי שעה, לכן חייבין לעשות כן, אבל בנדוננו שלפניו חיי שעה עכשיו וחיי עולם לאחר זמן, ואם יתן לחיי שעה כבר לא יוכל להציל לחיי עולם, זה לא חשיב חלוקה לשניהם אלא עושה מעשה בידיים הגורם למנוע הצלת חיי עולם, וא"כ אח"כ שיבואו שניהם לפניו שיוכל להציל או חיי עולם או חיי שעה ודאי יש להעדיף חיי עולם, וכיון שלדעת הרופא קרוב לודאי שמזדמן במקדם הצלת חיי עולם מותר לו להניח ולהשהות מלהשתמש במכונה זו כדי שיוכל להציל לחיי עולם דוקא דעדיף

It seems logical that which we wrote that when someone is always coming in, it is considered as if both are before us. And, we see an example of this in the writings of the Chazon Ish who

writes rules that an autopsy is permitted when there is a sick person before us, and it doesn't need to be physically before us, but that it exists...

When we compare this case of a ventilator to the Talmud in Baba Metzia about two walking in the desert with only one bottle of water, and we rule like Rabbi Akiva that you can keep your water and we don't prefer splitting for both people to have temporary life, but in our case, that one person comes in who won't live long (even with treatment) and one comes in who will live long (with treatment), and if we give it to the short life person, now we won't be able to save the long life, this is not considered splitting the resource, rather it is proactively killing the one who can live a long life. And, since in the doctor's estimation it is almost certain that someone who could live longer with treatment will come, it is permitted to wait to use the ventilator.

11. שו"ת משנה הלכות חלק יז סימן קעה

Rabbi Menashe Klein [sometimes appears HaKatan] was born in Ungvar, Slovakia in 1925. He was the only one of his family to survive the Holocaust, which he spent in the concentration camps. After the war, he first moved to a DP camp in France, and then to the United States. He received ordination to decide halachic questions from the Sanz-Klausenberger Rebbe and other Torah giants, and began to teach and decide halacha. He established the Ungvar community in Boro Park, New York, with all its institutions, including the yeshiva Beit She'arim. He passed away in 2011.

דודאי כשיש לפנינו שני חולים ודאין ואין לנו רפואות רק לאחד לא נניח שתיהן למות ח"ו ודרכיה דרכי נועם, אבל הרי משנה מפורשת היא שלהי הוריות כהן קודם ללוי וכו', וה"נ לדידן הו"ל דין לא תעמוד על דם רעך ואם נוכל להציל חייבין אנחנו להציל אחד ולא ימותו שניהם...

Certainly when there are two ill people before you and we can only save one that we don't let both die. We have a Mishna in Horiyot that details who takes precedence. Letting them both die is a violating of *lo taamod al dam reecha* and if we can save someone we are obligated to.

ואשר נלפענ"ד בס"ד להלכה במציאות הזאת דלא מיבעיא לדעת המאירי ודעימיה דאדם יכול להציל עצמו מן הסכנה אפילו בהריגת הטריפה ולא דוקא עצמו אלא ה"ה אחרים א"כ מיד שבא לפניו אדם השלם שצריך למכונה זו והרופא חייב להצילו... והרי מותר אפילו להרוג את הטריפה להציל את השלם א"כ הרי מותר להוריד המכונה מהטריפה ולהציל את השלם ואין כאן שום עוולה, ואדרבה עשה הכל כדת וכדין דמקודם שלא היה לפניו אדם שלם הציל את הטריפה כדינו ואחר שבא לפניו אדם השלם הרי עשה כדין ומציל את השלם במכונה זו... אלא נלפענ"ד דאפילו לדעת הנוב"י ודעימיה דס"ל דאסור להרוג את הטריפה כדי להציל השלם ולא מצינו דבר זה בעולם שהתורה התירה להרוג את הטריפה בשביל להציל את השלם (ובאמת כי המאירי ג"כ לא אמר אלא יראה לי) וגם דבר זה הוא נראה זר בעיני ההמון ודרכיה דרכי נועם, מ"מ נלפענ"ד דדוקא להרוג את הטריפה אסור להנוב"י אבל נטילת המכונה גם הנוב"י מודה דכל שיש לפניו אדם השלם מותר ליקח המכונה ולהציל את השלם, דלא כתב הנוב"י רק דלא שמענו מעולם שיהא מותר להרוג את הטריפה והוסיף טעם וז"ל ומה בכך שעל הטריפה אינו חייב מ"מ איסור בידים עושה להרוג את הטריפה... א"כ פשוט היכא דאינו הורג בידים הטריפה אלא לוקח המכונה כדי להציל השלם והטריפה אפשר שממילא ימות או שלא ימות בלי מכונה זו גם הנוב"י מודה דמותר...

It seems in my humble opinion that not only according to Meiri and his fellows [like Minchat Chinuch] who says that one may save oneself from danger by killing a *treifa*, and not just himself, but can save another. Then immediately when a *shalem* shows up one must remove the machine and heal him... it is even permitted to kill the *treifa* in order to save the life of the *shalem*... And it is not only not a sin to disconnect the *treifa*, but it is a mitzva... But, even according to the Node Biyehuda and his fellows who forbade killing a *treifa* in order to save a *shalem*... it's only actively killing a *treifa* that is forbidden, but to remove him from the

machine, even Node Biyehuda would agree that when there is a *shalem* before us, one can remove the machine to save the *shalem*... he only forbade proactive killing with hands... and it is therefore obvious that whenever he is not actively killing, but just removing the machine and the *treifa* dies on his own or maybe he won't even die without the machine, then even Nodeh Biyehuda agrees.

Recent Corona Decisions

12. קדימה בהצלת נפשות (עם הוספות והבהרות) – רב צבי שכטר
אם לאחד שקרוב לודאי שאפשר להציל, או לשני שיש רק ספק אם יועיל, אז פשיטא שאין דוחין ודאי מפני ספק. [עיין נשמת אברהם ליו"ד סימן רנ"ב אות ב']. אבל אם באו בזה אחר זה, וכבר חיברו את הראשון לונטיליטור, אע"פ שהוא זקן מופלג וחולה, ורק ספק אם יועיל לו הטיפול, והבא אחריו בריא וצעיר, ע"ז נאמר הדין שאין דוחין נפש מפני נפש.

If two show up, one certainly will die and one might die, you save the one who will certainly die. But, if one is already attached, even if he is very old and there's a doubt whether it will even help, and someone young comes in, in this case, we don't push away one life for another.

אכן אם בשעה שבא הזקן המסוכן תחילה כבר יודעים מראש שבעוד שעה-שתיים יביאו לביה"ח עוד חולים צעירים בריאים, כי כן קורה בכל יום, וברור הדבר שאין מספיק ונטיליטור"ז עבור כל החולים, נראה שאף זה בבחינת באו בב"א, ואין לנו לחבר מלכתחילה את הזקן המופלג המסוכן למכשיר.

But, if at the time that very old person shows up, they know that in a few hours someone younger will be brought in, and they have a shortage of ventilators, it seems that this is considered at the same time and we should not attach the older person.

ובמשנה סוף ...

We reject the Mishna in Horiyot...

אבל החשבון הנ"ל (של זקן מופלג ומסוכן בנגוד לצעיר בריא) לכאורה טעמו ברור לכל, שנרויח יותר אם נטפל בצעיר הבריא. ואין הכוונה בזה שהצעיר יחיה עוד ארבעים שנה והזקן המופלג רק חמש, דמאן לימא לן שהזקן שיחיה רק עוד חמש שנים לא יתרום לאנושות באותן חמש השנים יותר מאשר מה שיתרום הצעיר בארבעים השנה שלו, (דמאי חזית וכו'), אלא הכוונה בזה, שאצל הזקן החולה, אפילו יועיל לו הונטיליטור, רק יחיל עוד חיי שעה, (כל', פחות מאשר י"ב חודש) ואם יועיל הונטיליטור עבור הצעיר הבריא - יעניק לו חיי עולם, (כל' חיות של יותר מי"ב חודש), ופשיטא דזה חשבון עפ"י דין, שחיי עולם עדיפי מחיי שעה, ולכן יש להקדימו.

The preference for a young person over the old is not due to the fact that the younger person will have a qualitatively better life than the older (thinking that Horiyot is about what value a person brings to the community). Rather it's that even if the older person survives, he or she will live for likely under a year, but a younger person will likely live longer.

וכן נראה שאם כבר חברו את הזקן המופלג לונטיליטור, ואח"כ הבינו שלא ה' כדאי, כי הרבה צעירים יבואו עוד, שמן הנכון לרופאים לקבוע על הזקן הזה החלטה של DNR כי לגבי התחלת הטיפול החדש עבור החולה הזקן בנגוד לטיפול בצעירים, זה כבר נחשב כבאו בב"א, ועלינו להקדים הטיפול בצעירים הבריאים, ואין בזה משום אין דוחים נפש מפני נפש, כי אין כאן רציחה בקו"ע, אלא רק אי-קיום הדין של לא תעמוד על דם רעך, ובאם אין ביכולתו של הרופא לטפל בכולם ביחד, צריך להקדים את אלו שיצא מהם יותר ריוח לקהילה, וכאמור...

And it seems that if they attached this person to the ventilator, inappropriately, they can put him on a DNR. For this is not active killing and there is no other choice because we need to save the other person, who can benefit the community more.

13. מנחת אשר – בתקופת הקורונה תניינא -- קדימה בהצלת נפשות נכתב לפרופ' הרב אברהם שטיינברג שליט"א
Dayan (Rabbi) Osher (Usher, Asher) Zelig Weiss (1953-) is the current Rosh Kollel of Machon Minchas Osher L'Torah V'Horaah. He grew up in a Klausenberger family in Borough Park, Brooklyn. Rav Weiss is a Rosh Kollel, Av Beit Din and also serves as the posek for Shaarei Zedek hospital. Rav Weiss is the Nasi of the Beit Medrash for Medical Halacha.

שני עקרונות צריכים להישקל בבואנו לקבוע את סדר הקדימה בהצלת נפשות, גודל הסכנה וגודל הסיכוי. יש להקדים את המסוכן יותר, שללא התערבות רפואית חיי נתונים בסכנה גדולה ומיידית, לאלה שלא רובצת עליהם סכנה קרובה, ונוכל לטפל בהם אם יהיה צורך, כאשר מחלתם תחמיר. ויש להקדים את מי שיש הסתברות רבה שנוכל להציל את חיי למי שמעטים הסיכויים להציל. גילו של האדם אין לו משמעות ומשקל הלכתי. רק הקוצב חיים לכל חי יודע וקובע "מי בקיצו ומי לא בקיצו", ועוד דבאמת משקל החיים הסגולי לא בהכרח תלוי במספר ימיו, תהיה הסברא אשר תהיה לא מצינו בהלכה משקל לגילו של אדם.

Two factors need to be brought into the equation here – the level of danger and the likelihood of saving the person. You have to save the more at risk before the less at risk. And you have to save the more likely to be saved before the less likely to be saved. Age is not a factor.

כל זאת, טרם חוברו האנשים למכונת הנשמה או מכשור רפואי אחר. אבל אין לנתק אדם ממכשיר הנשמה, אף אם קטנים סיכוייו לחיות, כדי להציל אדם שסיכוייו טובים יותר.

This is all before they are attached to a ventilator. But, once they are attached, one cannot remove them, even if their chance of survival is slim, in order to save someone with a better chance.

לגבי השאלה, אם אכן נגיע למצב שיש בבית החולים מחסור גמור במכונת הנשמה, ולפי התפתחות העניינים יודעים אנו בבירור שבשעות הקרובות יגיעו לבית החולים חולים שיהיו זקוקים נואשות למכונת אלה, וזה עתה הגיע חולה אנוש שכמעט אפסו הסיכויים להצילו, ואם יחברו אותו למכונת הנשמה, החולה שיגיע אחריו שסיכוייו טובים בהרבה) עפ"י הנסיון והמציאות (ימות כי אין בידינו מכונת הנשמה בשבילי, הנני נרעש ונפחד מאימת הדין כי בדיני נפשות עסקינן, אך לענ"ד זכות הצוות הרפואי למנוע מהחולה שבפנינו את המכונה על מנת להציל חולה אחר שבודאי יגיע תוך זמן קצר. וזאת עפ"י דברי החזון איש (יו"ד סימן ר"ח) דאין נפקא מינה אם חולה בפנינו ממש, אלא אם מצוי הדבר, דאף זה מוגדר כחולה בפנינו...

Regarding saving a ventilator, I am afraid to say it but it seems to me that, based on Chazon Ish, if you know someone else will be coming, that it considered as if both are before you.

ויש מן הגדולים שנקטו כאילו הראשון להגיע לבית החולים זכה במכונת הנשמה ואין בידינו למנוע ממנו זכות זו, אך לענ"ד אין כאן כל זכות ממונית, ואין כאן שום זכות ואף לא מעין קנין, ואין אנו עוסקים אלא בדיני קדימה בהצלת נפשות... ועי"ש שכתב כל דבריו כהערה בעלמא, וכפי הנראה, כל השאלות שפלפל בהם לא נשאלו הלכה למעשה, דבאמת מעולם לא ידענו מצב ששאלות אלו יהיו הלכה למעשה.

There are those who make a claim about financial ownership of the ventilator, but I don't think that's correct in this circumstance. And, Rav Shlomo Zalman's comments were theoretical, no one thought that there would actually be a shortage of ventilators.

ועוד ראיתי מאמר גדול מאת הגרז"נ גולדברג שליט"א (ביטאון הלכה ורפואה, ח"ב עמוד קצ"א, וקובץ בעמק הלכה - אסיא, ח"א עמ' 64, ושם ח"ב עמ' 183) ובו טען מנחת אשר – בתקופת הקורונה כ באריכות שיש לנתק חולה חסר תקווה ממכונת הנשמה על מנת להשתמש בו לחולה שאפשר להצילו, ויש לפלפל טובא בדבריו.

I saw Rabbi Zalman Nechemia Goldberg write that it is permitted to remove someone who has no hope from a ventilator, but there was what to argue about with this position.

(Zalman Nechemia Goldberg is a rabbi, posek, and rosh yeshiva in Israel born in 1931). The scion of a Lithuanian Jewish family, Goldberg is also a son-in-law of Shlomo Zalman Auerbach. Goldberg is a halakhic authority and Chief Justice of the Rabbinical High Court in Jerusalem, where he has made rulings on the issues of gittin, ketubot, artificial insemination, and the commandment of living in the Land of Israel. He co-authored the Jewish prenuptial agreement sponsored by the Rabbinical Council of America together with Mordechai Willig.)